

REDACTIA

Deák Ferencz-utca nrul 20.

ABONAMENTUL

Pe un an .. 20 cor.

Pe jumătate an .. 10 "

Pe 1 lună .. 2 "

N-til de Duminecă pe an 4

coroane.

Pentru România și America

10 coroane.

Pentru România și străinătate

regeneri de zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Deák Ferencz-utca nrul 20

INSERTIUNILE

de un sir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 bani
de fiecare publicațiune.Manuscripte nu se
înapoiază.

Telefon oraș și comitat 502

Românii în regatul ungar.

Citind ziarele, adese-ori avem durerea de a ne încredința, că tot mai sunt între frații noștri din România oameni, care n'au ajuns încă să fie dumiriți asupra pozițiunii, pe care o avem în patria noastră și adese-ori vorbesc despre noi par'că am cere să ni se acorde drepturi.

Am cerut totdeauna și cerem să ni se recunoască, să ni se garanteze și să fie respectate drepturile, pe care le avem ca pământeni de baștină și cetățeni cu drepturi depline ai statului ungar, care n'a fost nici odată național maghiar.

În Ardeal și împrejurul Ardealului străbunii noștri au trăit chiar mai înainte de a se fi înființat regatul ungar, și nici odată poporul maghiar ori vre-un rege al Ungariei nu i-a supus și nu a pretins a avea vre-un titlu legitim spre a-i stăpâni.

Contele Iuliu Andrassy al însuși zice în mai presus de toate priplitul său discurs:

»În Ungaria fie-care a putut fi nobil, nimenia nu s'a căutat, că de ce limbă și origine este, ci dacă a fost cetățean folositor patriei, l'au făcut nobil: car nobilimea avea toate drepturile, era membru al sfintei coroane. Și aceasta n'a fost numai în teorie, ci și în practică. Știm că bărbați de origine din sânul naționalităților au ajuns în pozițiuni foarte înalte, la rol conducător».

Atât în Ardeal cât și afară de Ardeal, în Banatul Severinului și în genere, la Caransebeș, la Lugoj, la Făget, la Șoimoș, la Șiria, la Ineu și la Hodîș, în ținutul Beiu-

sului, în voivodatele Selagiului și până la Maramurăș, Cheneții și voivozii românilor au fost veacuri de-a rândul vasali ai regilor într-o toată de-o-potrivă cu magnații de viță maghiară, și nici odată n'a existat în Ungaria luptă între români și maghiari, ci numai între asupriți și asupritorii de ori-și-ce neam, care, precum zice Istvánffy încă la 1685, »stricați de lene și de lăcomie, luau țara drept pradă pentru dânșii».

Neamul românesc n'a pierdut și n'a putut să peardă nici un drept, ci unii dintre Români au fost, cum au fost și unii dintre maghiari ori dintre slovacii asupriți, despuiați și ținuți cu călcarea dreptății în stare de iobăgie.

La 1514 nu românii, ci toți acești asupriți s'au răsculat sub conducerea săcuiului Dózsa, și nu maghiarii, ci totalitatea asupritorilor și-a făcut legea, că muncitorii agricoli, nu numai cei români, ci toți, îndeosebi și cei maghiari să fie legați de pământ, osândiți pe vecie la »mera et perpetua rusticitate,« iar aceasta nu pentru că erau fie români, fie maghiari, fie slovaci, ci pentru că așa cereau interesele lihniților luați din toate neamurile.

Îndată dar, ce vremurile s'au mai luminat, asupriții toți, nu numai cei români, au stăruit să le fie garantate drepturile, pe care le aveau, și să fie toți siliți a le respecta. Lucrul acesta s'a făcut, și îndeosebi noi Români nici prin desființarea iobăgiei, nici prin împroprietărire, nici prin legea pentru naționalități nu am câștigat, ci am recâștigat drepturi, pe cari le-am avut totdeauna, care însă mai înainte erau călcate în picioare.

Când s'a enunțat principiul, că cetățenii regatului ungar, de ori-și-ce neam și de ori-și-ce lege ar fi ei, sunt într-o toată deopotrivă, s'a constatat numai cecece a fost totdeauna, în timpul regelui Stefan-cel-sfânt ca'n timpul lui Bela IV. ori în al lui Matei-Corvin, și vorba era numai ca în viitor nimeni să nu mai îndrăznească a se abate dela acest principiu.

Urmașii scăpătați și degenerați ai asupritorilor de odinioară restălmăcesc însă legile, le nesocotesc ori le calcă pentruca tot numai ei singuri să participe la beneficiile vieții publice.

Nu în interesul statului ungar, nici în al poporului maghiar îndeosebi, ci pentru propriul lor folos abuzează de putere și calcă legi.

Nici odată Maghiarii n'au fost datori să învețe limba română ori pe cea slovacă, dar au învățat-o aceia dintre dânșii, care erau interesați s'o știe. Nici Români dar, care sunt într-o toată de o potrivă cu maghiarii, n'au fost nici odată și nu pot nici astăzi să fie obligați a învăța limba maghiară, dacă n'au nici un interes de a ști. Li-se impune numai pentru comoditatea celor ce »otio et avaritia corrupti regnum praedae loco habent».

De aceea ne luptăm pentru o reformă electorală, care deschide porțile parlamentului și pentru alți cetățeni, care nu sufăr abuzul de putere și fățisa călcare de lege. Nu ne luptăm contra poporului maghiar, care, amăgit de ai săi, a suferit în trecut și suferă și azi — poate chiar mai rău decât cel român, care, mulțumită fie lui Dumnezeu, nutrește la sinul lui mai puține vipere, ci contra hai-

FOIȚĂ ORIGINALĂ A «TRIBUNEI».

CORBEIU.

PARTEA II.

Narațiune de Ioan Slavici.

I. Cine știe să voiască.

»Poftim! — Acum și asta! — Atât mi-a mai psit!« — își zise Corbeiu oprindu-se 'n capul cării uluit par'c'ar fi simțit, că i-se surpă ca- l' n cap.

»Am onoarea... grăi Doamna Fireanu făcând i compliment bine reușit.

»Știu, — o 'nterupse el. N'aveți nevoie să-mi uneți: sunteți Doamna Fireanu».

»Și Lucia, nepoata mea, fiica Elvirei, acum or-nă, urmă Doamna Fireanu arătând spre Lu- ci, care stătea cam în dosul ei sficioasă și cu hii plecați.

Corbeiu se uită fără de voie la fată. Ii se- ina mult cu mama ei. Adecă nu! — Mama ese oacheșă și mică, ear fata era bălană și lă. Cu totul alta era croiala feței. Aierul însă același.

»Im pare foarte rău, Doamnă, — grăi dânsul biț, dar a-ți venit la cel mai nepotrivit timp. cum vedeți, sunt gata de plecare, și trebuie să plec într-o afacere, care nu suferă întârziere».

Nu face nimic, Domnule, răspuse doamna Fireanu. Ni-e destul, că am avut mulțumirea de a vedea fie chiar și numai pe o clipă. Noi n'a- m grabă și putem să așteptăm».

Cum să așteptați!? — întrebă el cam speriat.

»Rămânem aici și așteptăm până la întoarcerea DVoastră».

»Cum? — Așa singure?»

»Vom mai fi găsim aici pe cine-va».

»Dar eu plec la Bălgrad».

»Nu face nimic: noi așteptăm».

»S'ar putea însă să stau mai multe zile».

»O să fie pentru mine și pentru nepoată mea o plăcere să stăm chiar mai multe zile, — întimpină mătușica; — suntem obicinuite amândouă a sta singure și o să ne găsim de lucru».

»Bine, Doamnă, dar...»

Scos din răbdări, el voia să mai zică ceva, însă Lucia își ridică zimbind ca muma ei ochii mari și-i îndreptă spre el par'c'ar fi voit să zică: »Plea- că-te, căci în zadar îți sunt toate silințele: de asta nu scapi».

»Dar, — urmă el strâmtorat, — nici n'o să puteți găsi aici adăpost potrivit».

»Asta e grija noastră, — îl întrerupe mătușica. — Noi femeile știm să ne facem pretutindeni culcuș și să ne simțim ca acasă la noi. Plecați, vă rog, par'că n'ați ști nimic și plecați fără de grija».

»Poftim, Doamnă, intrați!« — grăi dânsul co- borând cu grabă scările, apoi se urcă în trăsura fără ca să se mai uite înapoi.

»Săracul de el! — grăi Doamna Fireanu ui- tându-se 'n urma lui.

Ea știa, ce greu e pentru femei să n'aibă soț: neasămănat mai greu trebuia să fie pentru băr- bat să n'aibă soție.

Cine-l îngrijește? — cine ia parte la bucuriile lui? cine-l înveselește când e obosit și-l mângăie când e întristat? cine-i dă gândul bun când nu

mai știe ce să facă? pe cine se razămă și cine-i șade la căpătău când e bolnav?

»Il văzuși!? — urmă ea. — Pleacă așa dus în treburi poate foarte grele, și nimeni nu-i stă la scară, ca să-i ureze drum bun și 'ntoarcere cu bine».

»Și pare a nu fi om rău,« — întimpină Lucia dând din umeri.

În casa, în care nu e femeie, ori și care femeie intră ca stăpână cu drepturi depline, și 'n timp de jumătate de ceas doamna Fireanu a și luat cărna.

Borbala nu știa, ce rost are această doamnă venită ca din senin, dar ea nu mai văzuse femeie în »căsoaie«, știa că vorbise cu stăpânul, o ve- dea, că vorbește ungurește ca o grofiță și nu se îndoia, că e doamnă mare, în fața căreia se pleacă și stăpânul-său. — Tot îi mai plăcea însă Lucia, care vorbea puțin, avea un zimbet foarte plăcut și se pricepea la toate.

Ea le-a purtat prin toată casa până sus în vâr- ful turnului și până jos în fundul pivniței, și mă- tușica strâmba mereu din nas zicând ici »Proastă împărțire!« — colo »Slabă rânduială!« din colo »nici aici nu e curățenie!« — și mereu »Bietul de el!« ori »Se vede, că nu e femeie la casă!«

În bucătărie s'a uitat cu un fel de jale împre- giurul ei, ear în cămară, unde era gol și cu toate aceste abia putea să se miște, ea a zis: »Am vă- zut: poți acum să-ți cauți de treabă, că știm să umblăm și singure».

Rămase singure, ele se uitară strâmtorate una la alta.

»Se poate atâta sărăcie în casa unui om bo- gat!?« — exclamă mătușă.

Nu e în adevăr, nu e în întreaga casă decât

telor de nesățioși, care storc măduva tuturor popoarelor din nefericita Ungarie.

Trăind în țara noastră ca cetățeni cu drepturi depline, noi nici față cu patria, nici față cu concetățenii noștri maghiari nu avem decât drepturile și datoriile, pe care le au ei fie față cu patria, fie față cu noi. De o potrivă suntem întru toate, la fel datori a ne pleca în fața legii și a respecta drepturile ori-și cui, la fel în drept de a lovi în cei ce calcă legea și nesocotesc drepturi odată recunoscute.

Acesta e adevărul în ceea ce privește pozițiunea Românilor în regatul ungar, și aceea dintre frații noștri, care vor să ne dea o dovadă de iubire, vor reproduce pentru dumerirea tuturor aceste lămuriri.

Tratatul pentru compromis. Marți comisiunile de specialiști chemați să dezbate materialul compromisului și-au isprăvit debaterile. Chestiunile pendente au fost rezolvite și lucrările au fost primite în citirea dintâie. Ele vor servi ca bază pentru tratativele cari vor începe.

Kossuth despre chestiunea limbii italiene în Fiume. Marele ziar italian *Corriere della Sera* publică un articol din penna lui Kossuth Ferencz asupra acestei chestiuni. Kossuth, asigură pe italieni că guvernul unghuresc respectă autonomia orașului Fiume și că recentele măsuri de maghiarizare sunt legale și nu jignesc autonomia orașului. Ne mirăm cum italianii atât de șoviniști când este vorba de frații lor din Austria cred pe Kossuth în această chestiune unde este atât de învederată dreptatea Fiumanilor cari sunt mai asupriți decât frații lor din Austria.

Ultimele ședințe ale Reichsrat-ului austriac. Eri Reichsrat-ul austriac a ținut ședință pentru ultima dată înaintea dizolvării. El a dezbătut asupra următoarelor proiecte mai însemnate: Legea despre *numerus clausus* a camerei seniorilor, legea despre libertatea electorală, o reformă parțială a dreptului de căsătorie și desființarea opreliștei în contra coportagiului ziarelor. Este deci o muncă mare pe care Reichsrath-ul va trebui să o facă în timpul scurt de 3 săptămâni. Se pare că marea reformă electorală a sufragiului universal și noua epocă în care Austria intră acum prin ea, are o înviurare retro-activă asupra

camerei actuale. Toți deputații și toate partidele par a se pătrunde de însemnătatea ei și să pregătesc cu multă seriozitate de a mai crea câteva legi de interes general. Iată acțiunea de însănătoșire și curățire pe care o exercită marea reformă.

După dizolvare, noile alegeri se vor face pe baza sufragiului universal. Nu putem să nu scriem aceste cuvinte fără un sentiment de pizmă pentru austriaci. Este firesc. În fiecare clipă ni-se aminteste sistemul electoral care ne apasă și ne despoaie pe noi de ori-ce drepturi. Câtă vreme va dăinui această înegalitate, țara noastră va sta supt impresia ei și toate năzuințele democratizării noastre se vor îndrepta pentru înlăturarea ei. Sufragiul universal austriac nu poate să nu ceară, să nu cheme sufragiul universal în Ungaria. Nu pe cel preconizat de actuala clică de aristocrați care obladuește, ci pe celalalt, cel adevărat menit să dea fiecărui neam partea de drepturi ce i-se cuvine în țara asta.

Convențiile vamale cu România și Bulgaria. De curând au fost mai multe consfătuiri între cabinetul austriac și cel unghuresc. S'au dezbătut chestiunea furniturilor militare și a convențiilor vamale. În aceste consfătuiri s'a hotărât de a să începe negocierile pentru convențiile comerciale cu guvernul românesc și cel bulgăresc.

Alegere de primar în Arad.

Eri după amezii la orele patru reprezentanța orașului Arad a ținut adunare sub prezidenția fișpanului conte Károly. La ordinea zilei a fost alegerea de primar în locul lui Institoris, retras la penzie. N'a fost decât un singur candidat, *Varjassy Lajos*, care s'a și proclamat ales unanim. În numele reprezentanței l'a felicitat deputatul dietal dr. Müller Károlyi, precum l'a felicitat și fișpanul. În vorbirea sa de program, noul primar a accentuat că-și va da silința să ajute propășirea orașului, în slujba căruia stă de 31 ani, se va conduce de principiu: *dreptate* pentru toți, fără osebire de partid și confesiune.

Seara a fost retragere cu muzică și lampioane în onoarea primarului, iar în sala »Ipartestület« s'a dat un banchet la care pe lângă fișpan și întreg corpul ofiteresc (dela căpitani în sus), au luat parte 362 cetățeni fruntași ai orașului. Primul toast l'a rostit fișpanul *Károlyi* pentru M. Sa, dr. *Műlek* a vorbit pentru noul primar; *Steiger-*

vald pentru fișpan, *Csécsi* pentru fostul primar Institoris, primarul *Varjassy* pentru cetățenii orașului. S'au mai rostit și alte toasturi înafară de programul oficios.

Marea infamie ce ni-se anunță!...

De Ioan Russu-Șirianu.

»*Budapesti Hirlap*« (dela 4 și 5 Ianuarie n.), organ prin care vorbește contele Apponyi, din sorginte autorizată publică amănunte privitoare la felul cum are de gând guvernul coaliției să facă noua arondare electorală.

După ce constată că în țara întreagă sunt cercuri cu

majoritate maghiară	229
» română	70
» slovacă	55

celelalte germane, sârbe și mixte, — va să zică 229 cercuri maghiare față cu 184 naționaliste, zice că în viitor arondarea trebuie făcută așa, în cât să precumpenească unde numai se poate — maghiarii!

Prin urmare să se reducă numărul cercurilor electorale naționale (întâiu de toate în *Ardeal!*) și să se sporească cele maghiare.

Guvernul așa și contemplează noua reformă. Câmpia dintre Tisa și Dunăre, unde sunt numai unguri, va căpăta 250—260 cercuri, în loc de 190 cât are acum. Ungurii din celelalte părți ale țării ar căpăta vre-o 70, așa că ungurii să aibă o majoritate de peste 300 mandate față de vre-o sută și ceva ale naționalităților.

Iată principiul ce mai ales îl călăuzește pe guvern:

»Inafară de asigurarea majorității în țara întreagă, e încă foarte însemnat lucru să ajungă a putea să aleagă reprezentanți și minoritățile de pe teritoriul locuit de naționalități. Și aceasta se poate ajunge pe temei principiar. Marea majoritate a izulelor maghiare este adică în părțile cele mai dezvoltate economicește locuite de naționalități, adică: Ungurimea și germanii

culcușul lui! — adăugă nepoata. — Nici un pat, nici o perină, — nici o plapomă de rezervă.»

Un singur culcuș într-o casă atât de mare și acesta aruncat la fereastra unui iatac strâmt și întunecos. Ele se uită împregiur. Maturat ca de clacă, încât pe sub pat, pe sub canapea și pe sub dulap se adunase pravul de săptămâni de zile. Pravul nu fusese șters Dumnezeu știe decând; prin colțurile tavanului atârnavă firele de păianjen; la pat nici măcar un petec de covoraș, ear papucii stâlciți și lucioși.

Ele se apropiară cu multă sfială de pat și începură să examineze cu ochi scrutători cerceaful mototolit și fețele de perină, care de mult nu fuseseră schimbate și par'că mirosau din departe a mbăceală. De, era vară cu nopți călduroase și omul se zvârcolea 'n culcușul lui, ba pe ici pe colo se ivia și câte o pată roșie, urmă învederată a pișcăturilor.

Ele se deteră 'napoi cuprinse de un fel de fior. »Bine, dragă, — strigă mătușa, — de ce folosi este toată bogăția, dacă doarme în asemenea culcuș!?»

»O doamnă! — răspunse nepoata. — El așa o fi deprins. — Aceste sunt pentru dânsul nimicuri: alte trebuințe mai mari îl vor fi frământând.»

Așa o fost, dar ele, așa cum erau făcute, nu puteau să sufere, nu să vadă 'n ochi asemenea lucru.

»Aici o să avem de furcă, — grăi mătușa.

»Numai dac'am avea destul timp, ca să le facem toate, — adăugă nepoata, care se speriască când intra în bibliotecă, a văzut mulțimea de cărți pline de prav și mormanul de hârtii, gazete,

și cărți aruncate clăie peste grămadă pe masă, pe scaune, ba chiar și pe jos.

Doamna Fireanu n'avea obiceiul de a sta pe gânduri: gândul, vorba și fapta urmau la dânsa răpede una peste alta.

Mai fiind încă mult până la prânz, ele-și schimbă îmbrăcămintea și se apucară de lucru, căci d-lui putea să se 'ntoarcă până seara.

De oare-ce feciorul plecase și el cu Corbeiu, ele-l luară de ajutor pe rânduș, mai puseră, cum erau și obicnuite, și înșile mâna, și peste puțin iatacul era deșertat și toate dintr'însul steteau risipite prin curte, ca să le bată soarele și vântul în vreme ce în iatac se face din temei curățenia.

Borbala se uita cu coada ochiului și nu mai știa ce să zică. Dacă n'ar fi știut mătușa atât de bine să poruncească, zău c'o luă drept o jupăneasă, care a venit s'o scoată pe ea din casă.

După masă s'a scuturat pravul, și mai era mult până 'n seară când toate erau curate și așezate la loc potrivit.

»Acum poate să vie! — grăi doamna Fireanu uitându-se cu mulțumire la culcușul așternut în iatacul curat și bine aerisit.

»Vorba e acum, cum rămâne cu noi? — grăi Lucia zimbând. — Noi unde o să dormim?»

»Toate se fac, dacă omul știe să voiască, — răspunde doamna Fireanu. — Cearșafuri mai sunt, și-o să găsim în sat pe cine-va, care ne 'mprumută două perini și două plopome.»

»Dar suntem necunoscute, — întâmpină Lucia. »Auzi vorbă!? — strigă mătușa. Ce va să

zică — necunoscut?! — Satul e pretutindenea sat și sunt oamenii pretutindenea oameni.»

Zis și făcut.

Era ca de mai nainte hotărât, că ele-și fac rost în bibliotecă, una pe canapeaua de acolo, ear cealaltă pe canapeaua din salon, pe care o mută tot acolo. Rămase deci, ca Lucia să facă rânduială în bibliotecă în vreme-ce mătușa ei umblă prin sat.

Gătită într-o clipă, Doamna Fireanu eși ca descărcată din pușcă. Femea măruntă și cam durdulie, sprintenă și cu ochii 'n zece părți, ea cobori ca pași mărunți dealul și, sosită 'n sat, intră fără de a mai sta pe gânduri la cea dintâi casă.

Câinii începură să latre.

»Lelițo, lelițo! — strigă dânsa. Ia vino și alungă câinii ăștia.»

Peste puțin eși din dosul casei, unde era umbră, o fată, care aduna tort pe rășchitor și începu să gonească pe câni.

»Fetițo, ia vino mai aproape, — îi zise ea feței. Ce-va perini, ce-va plapome n'aveți voi pe aici?»

Fata se apropie și dete din umeri. Nu putea să-și dea seamă, ce vrea cu perinile și cu plapomele.

»De, — zise, — așa ceva s'o fi gășind pe la Ghiurca, pe la preuteasa... Știu eu!»

Doamna Fireanu eși.

»Așa e! — Nu ori-și-cine are perini și plapomă de dat, și nu dela ori-și-cine le primești. Ghiurca! — Cine-o fi Ghiurca? — Preuteasa? —

cari se contopesc cu ea sunt concentrați în orașe și în marile comune. Se știe însă că este un princip de împărțire general ca orașele și marile comune să aibă o reprezentanță mai intensivă și locuitorii lor nu pot fi majorizați de locuitorii satelor mărunte mai inculte. Trebuie dar formate în cercuri separate.

»Princip de împărțire« știm noi și mai infam: pe vremea nu tocmai așa veche, era princip ca țărani să nu aibă nici un drept, și era scris în lege că Românii nu sunt o națiune, ci numai — tolerați.

Politicește se vede că se revine la vechea împărțea.

Ascultați numai ce are de gând să facă patronii lui »Budapesti Hirlap«:

»Principiul acesta se poate pune în practică și în părțile locuite de naționalitățile din Ardeal. După noua împărțea, comitatul Hunedoarei ar forma 5 cercuri. Unul ar fi compus din marile comune Livezeni, Lupeni, Petrila și Petroșeni și orașul Hațeg; al doilea din orașele Deva, Orăștie și Hunedoara și marile comune Călan, Giălar, Nojag și Simeria. Locuitorii ambelor cercuri este majoritate maghiară și face 25.000.

Celelalte trei cercuri electorale s'ar compune din micile comune române.

Din cele 4 cercuri ale comitatului Alba-de-jos 2 iar ar fi ungurești.

Să ne oprim aci, căci peste întreg Ardealul s'ar aplica același »princip de împărțire«, ca să se ajungă rezultatul de mai la vale.

	Români	Unguri	cerc ung. c. rom.	
Alba de jos	166.099 și	36.360 ar avea	2	2
Hunedoara	257.013 și	32.316	2	3
Cojocna	140.229 și	54.781	4	2
Murăș-Turda	65.538 și	103.105	5	0
Sol.-Doboca	180.309 și	47.212	2	2

Și așa mai departe, aplicându-se acest »princip« neaș-unguresc, s'ar ajunge ca 1 1/2 milion Români din Ardeal să aibă 15 cercuri, pe când jumătate milion unguri ar avea 27, cei 200.000 sași 4 cercuri, iar mixte (maghiaro-germane) ar fi 9. Ceea-ce în-

semnează că ungurii fără nici o sfortare ar putea alege 36 deputați, iar dacă onorata stăpânire va învăța bine suveica, Românii s'ar bucura dacă ar rămâne cu 8—9 mandate.

E sincer de altfel ziarul contelui Apponyi, o spune fără înconjur că în țara întregă cei 3 milioane de români ar avea 28 cercuri electorale, iar slovacii, peste 2 milioane la număr, ar avea 23 cercuri cu majoritate slovacă.

Ceea-ce nu însemnează însă, că ar și putea să se aleagă naționaliști în toate aceste cercuri.

Românii din Basarabia și alegerile pentru Dumă.

Ziarul românesc »Basarabia« din Chișinău publică în fruntea numărului său din urmă următorul manifest electoral:

Moldovenilor! Se apropie vremea alegerilor în Duma imperială. Poporul nostru moldovenesc din Basarabia trebuie să-și spue cuvântul său asupra acelor fapte nelegiuite, cari aproape un veac întreg se fac de stăpânirea rusească birocratică asupra neamului nostru moldovenesc.

Aproape un veac întreg ne-au ținut pe noi, Moldovenii, în robia intunecului, a sărăciei și a nedreptății. Și acum dela noi atârână în ce stare voim să ne aflăm în viitor.

De vom vroi să trăim așa precum am trăit până acum, ducând grelele sarcini ale »birocratismului« rusec, plângându-ne de-a nevoieii, de-a sărăciei și de-a nedreptăților traiului de azi, apoi destul să ne dăm pe mâna boierilor d'alde Krușevan, Puriskevici, Poise și alții, sau a »soiuznicilor« d'alde Krușevan, Voloveiu, Guma și alții din turma adevăraților ruși.

Toți aceștia așa de bine ne-or juca, până când chiar și 'n jug ne-or înjuga, și apoi atunci plânge-te cât îi putea: mila lor nu le-i mai vedea-o. Dar să ne ferească Dumnezeu de una ca aceasta; destul cât am fost robi noi, Moldovenii, în țara noastră mumă, în Basarabia, robi chiar și la cei de pe urmă venetici, veniți dracu știe de unde!

Destul, destul robie, întuneric, sărăcie, destul lacrimi și sudoare năpraznică! Acum ni-se deschide și nouă un drum, pe care mergând, cugetăm s'ajungem la o viață alcătuită pe temeiurile drepturilor omenești și cetățenești.

Să ținem minte, că dacă noi nu vom sta ho-

tărftor pentru apărarea drepturilor noastre naționale, omenеști și cetățenești, apoi birocratia rusească nu s'a oprit să calce chiar și acele drepturi, cari ne-au fost făgăduite prin înaltul manifest dela 17 Octomvrie, anul 1905.

Noi și acum vedem că manifestul acesta al împăratului e redus la nimic: ce dar încă va mai fi când s'or înrădăcina în țara noastră fel de fel de »Krușevani«, »Volovei«, »Krupenskii«, »Tomuleți« și alții din turma lor?

Țineți minte că toți ciocoii aceștia și acei cari țin cu ei, știu bine a-și purta treburile și interesele lor și la vremea alegerilor în Dumă pot chiar să ne »ungă ochii« cu fel de fel de făgăduieli. Dar nu-i credem: acești oameni nu-s de crezare. Destul numai să vezi ce treabă ei fac acum în adunarea zemstvei de gubernie, ca să înțelegi încotro trag ei și »soiuzurile« lor.

Și așa, Moldovenilor! Luați bine seama pe cine veți alege voi ca deputați la Duma. Voi datori sunteți să trimiteți la Dumă așa oameni, cari, stând în ea fără nici o frică înaintea întregului popor al Rusiei. Că a trăi așa precum au trăit până acum, moldovenii nu vor, și vor cere pentru poporul nostru moldovenesc tot ce i-se cuvine lui: anume vor cere pentru moldovenii pă-mânt și drepturi, autonomie, școală națională moldovenească de sine cărmuite, și alte schimbări în viața cetățenească națională și economică a norodului muncitor din Basarabia.

In urma îmbunătățirilor ce facem la »TRIBUNA«, care va apare zilnic și se va lucra noaptea, să poată cuprinde toate știrile de peste zi,

abonamentul va fi:

pe un an 24 cor.

pe un 1/2 12 »

pe trei luni 6 »

In România rămâne pe un an 40 lei.

In schimbul acestui neînsemnat spor la abonament, se va da un echivalent în redactare pe care suntem siguri: amicii și cititorii îl vor ști aprecia.

Ultime știri.

Andrássy se ține de vorbă. *Budapesta, 10 Ianuarie.* Andrássy, ca ministru de interne, a nimicit sentința adusă de vicșpanul comitatului Hunedoarei care redusese pedeapsa fibirăului din Ilia, și a întărit sentința prin care dr. Stefan Rozvány avocat în Ilia, este osândit, pentru agitațiune, la 2 săptămâni temniță și 200 cor. amendă.

Da, ea trebuia să fie femea curată și cu rost. Mai era apoi și văduvă. Dar putea dansa să se ducă la preuteasa? Adecă de ce nu!? — Mai ales la ea trebuia să se ducă! — Uite, așa-l îndrumăză Dumnezeu pe om! Trebuia să nu aibă perini pentru-ca să-i vie gândul bun de a se duce la preuteasa.

Ear zis și făcut și ear pușcă.

Din copil în copil, din femeie 'n femeie, din om în om, întrebând și știricind, ea nu numai a găsit pe preuteasa, dar până ce-a ajuns la ea a și aflat toate cele petrecute în timpul celor din urmă câte-va zile și dedea mereu din cap și zicea mereu în gândul ei. »Săracul de ei! — așa e omul, care nu are cine să-i deie un gând bun!«

Maica preuteasă era o biată de femeie canonică. Băiatul ei cel mai mare era jurist la Cluj; un frate mai mic al Aureliei urma la Blaj, ear altul se afla la Aiud, ca să 'nvețe ungurește, și mai avea și acasă doi, un băiat și o fetiță trecută abia de trei ani. Avea, nu-i vorba, din ce să-i fie, căci îi adusesse răposatului zestre frumoasă și mai agonisiseră și amândoi, încât rămăsese în casa largă și plină.

Tocmai aceasta o istovia însă de rămăsese numai oasă înșirate și piele întinsă peste ele. E greu să fii femeie când n'ai om la casă și trebuie să porți înșă-ți grijă de toate, și de ale tale, și de grajduri și de cotețe, și de grădină, de vie și de pomăt, și de fânate și de țarinile risipite, și de dracii de copii, care fac mereu la nefăcute și cer mereu și nu se mai satură. Mult i-ar fi prins ei bine un ginere la casă, și, dac'ar fi venit altă dată, Doamna Fireanu s'ar fi plecat de tot iute.

După cele petrecute la Plopiș preuteasa era însă măhnită până 'n adâncul inimii, rușinată și muiată și ea. Aflând dar, că Doamna Fireanu vine dela Căsoaie, nu mai știa ce să-i facă și ca s'o încredințeze, că nu dela ea au pornit lucrurile, ar fi fost în stare să-și deie perinile și plapomele toate.

Tot ca s'o încredințeze, ea începu să-i arate nevoile, cu care se luptă și cuvintele, pentru care ținea să-și iee ginere 'n casă.

»Mie-mi spui!? — întimpină mătușa. — Gustatu-le-am toate și le gust în fie-care zi. Amară e viața văduvei și grea soarta copilului rămas fără de mamă și cea mai grea e soarta fetei, care n'are nici mamă, nici tată. Stă răsleață și fără de rost în lume.«

»Fie-care cu norocul său! — grăi preuteasa înduioșată. — Nu știe nimeni ce-i este rânduit.«

»Așa zic și eu, — răspunse mătușa luându-i vorba din gura. — Fie-care cu norocul său. — Câte nu vrea omul, care nu sunt spre binele lui?

De câte-ori nu te plângi, că nu-ți ies lucrurile cum ai voi, și 'n urmă te încredințezi, că rău ar fi fost pentru tine, dac'ar fi ieșit. După câte văd și câte aud greu lucru să trăiești cu oamenii de aici.«

Asta o simția și preuteasa și se împacă ușor cu gândul, că fata ei își va găsi aiurea norocul.

»Singur Dumnezeu știe, ce e bine și ce e rău pentru fiecare, — grăi dansa. — Dar, — adaugă apoi schimbând vorba, — nici nu a-ți avea nevoie să durmiți la Căsoaie: aici la noi e largime destulă, și ne-am bucură eu și fiică-mea, dac'am putea să vă găzduim.«

Doamna Fireanu îi înțelegea bunăvoința și se bucură de ea, dar asta nu era cu puțință: lasă c'ar fi putut să se supere Corbeiu, dar Lucia nu trebuia să afle nimic despre cele petrecute, căci ar fi fost în stare să nu mai voiască a veni aici.

»Îți sunt foarte mulțumitoare, — grăi dansa, — dar ținem să nu jignim pe stăpânul casei. — Suntem femei, ne-am obicinuit și cu mai bine, și cu mai rău și-o să facem noi rostul.«

»N'o luă așa de ușor, Doamnă, — stăruî preuteasa. — E foarte dosnică casa aceea și eu una n'aș dormi'n ea nici să mă taie. Aici acasă la mine n'o să dorm liniștită știindu-vă două femei singure în hărăbaia aceea, în care n'a mai durmit femei.«

»Așa! — întimpină mătușa, — dorm eu și'n pădure, și'n câmp pustiu, că pretutindenea în paza celui sfânt mă aflu.«

»In pădure — da, — răspunse preuteasa, — și'n câmp pustiu de asemenea, dar nu și'n casă nesfințită, în care nici odată nu s'a afumat cu tămâie. Acolo nu ești în paza lui Dumnezeu.«

»Dar ce-ar putea să ni-se întâmple!? — strigă d-na Fireanu. — Omul, care se știe cu sufletul curat, — e ori-și-unde liniștit.«

»Nu știu, — întimpină preuteasa; — mie însă mi-ar fi urit.«

»Urit!? — Eu nu știu ce e aceea! — o încredință Doamna Fireanu, femeia inimoasă și tare de înger, care ar fi dat, așa simția chiar și cu Satana pept fără ca să se înspăimânte.

Ei să-i fie urit!? — Ei să-i fie frică!? — Asta ar fi vrut s'o vadă!

(Va urma)

Din România.

Toastul M. Sale Regelui. — Răspunsul Lt-colonelului Heineccius com. reg. 1 de artilerie.

Marti 19 Decembrie v. la orele 7 jum. seara, a avut loc la Palatul Regal un prânz de gală în onoarea delegațiilor regimentelor prusiene: 1 artilerie de gardă și de dragoni Regele Carol I al României (I. Hanovrian nr. 9).

În timpul mesei M. Sa Regele a ridicat următorul toast:

»Adânc mișcat de amabila atențiune a Majest. Sale Împăratului și Rege, Augustul vostru stăpân, care cu prilejul intrării Mele în artileria gardei, acum o jumătate de veac, Mi-a trimis felicitările Sale prin delegații ale regimentelor mele prusiene, vă zic, domnii Mei, în modul cel mai cordial: »Bine ați venit în mijlocul nostru«.

»Cu mândrie și satisfacțiune pot să arunc o privire asupra acelei jumătăți de veac, plină de evenimente mari și de răboaie glorioase când avui fericirea, încă la începutul acestei mari epoci, de a-Mi dobândi primele cunoștințe militare în artilerie și cavalerie, ca și în războiul Danez din 1864.

»Învățămintele ce am cules atunci în aceste ambe arme, care și-au dobândit un renume nepieritor în bătălii sângeroase, au contribuit nu puțin după un șir de ani la conducerea tinerei Mele armate la izbândă.

»Cu o deosebită recunoștință îmi reamintesc dar de aceste legături depărtate, când s'au stabilit aceste strânse legături între Mine și armata prusiană, cari legături există și astăzi și vor rămâne neatrinse și pe viitor.

»Conferirea numelui Meu la al 9-lea de dragoni este o distincțiune ce Mă umple de mândrie și deșteaptă în Mine cele mai călduroase mulțumiri; aceleași sentimente le arăt și pentru frumosul dar al l-lui regiment de gardă de artilerie de câmp, la care dar și Augustul vostru stăpân s'a asociat cu atâta afecțiune.

»Cu călduroase urări pentru ilustra păreche imperială ridic paharul Meu în sănătatea Majest. Sale, în aceia a vitezei Sale armate și a scumpulor Mele regimente, cari vor putea totdeauna să se razeme pe sentimentele Mele de prietenie.

»Trăiască Majestatea Sa Împăratul și Rege Wilhelm.

Ultimele cuvinte ale Suveranului au fost acoperite cu prelungite urale, iar muzica a intonat imnul imperial german.

DI Lt-colonel Heineccius, comandantul regimentului I de artilerie de gardă, cerând voe Majestății Sale a răspuns prin următoarele cuvinte:

»În numele ofițerilor prusieni de față, rog cu supunere pe Majestatea Voastră de a-mi permite să-l arăt respectoasa mulțumire pentru binevoitorile cuvinte pe care Majestatea Voastră ni-le-a adresat în acest moment și pentru înalta favoare ce Majestatea Voastră ne-a acordat de a ne primi aci.

»Din ordinul Împăratului și Regelui nostru am venit cu inima plină de bucurie pentru a depune la picioarele Majestății Voastre, cu prilejul însemnate zile a 50 de ani de jubileu militar, cele mai supuse și cordiale urări ale regimentelor prusiene, care au fericirea de a fi în strânsă legătură cu Majestatea Voastră.

»Aceste legături însemnează nu numai o apropiere exterioară, dar cred a spune și mai mult că ele unesc inimele într'o sinceră camaraderie.

»M. Voastră nu a uitat nici odată vechea Sa obârșie militară, ci s'a folosit de toate împrejurările spre a ne onora și a ne îmbucura prin mai multe și repetite dovezi de deosebită și cordială bunăvoință pentru ambele regimente.

»Găsesc cu greu cuvinte de a exprima cât de recunoscători am fost și suntem către Majestatea Voastră pentru aceste semne de înaltă bunăvoință și cât de mare este admirația și venerația ce fie-

care din noi simte pentru Augusta persoană a M. Voastre.

»Regimentul de dragoni Regele Carol I al României a primit înalta distincțiune de a purta pe viitor augustul și gloriosul nume al Majestății Voastre, spre a-l păstra viu pentru veci în armata germană.

»Împărtășesc cu întregul regiment convingerea, că această distincțiune va fi de-a pururea un îndemn la cele mai mari fapte.

»Asemenea și regimentul I de gardă de artilerie de câmp va fi totdeauna plin de mândrie că M. Voastră a început într'insul, cariera Sa militară, pe care providența divină a făcut-o atât de strălucită.

Nu mi permit de a lăuda înaltele merite ale Majestății Voastre, dar trebuie să spun că nu numai inimele române tresaltă mai sus când ne aducem aminte de faptele glorioase ale armatei create și educate de Majestatea Voastră, fapte a căror culme s'a întrupat în numele memorabil de Plevna, dar și când privim cu gândul laurii victorioși ai Marelui Căpitan pe fruntea Majestății Voastre.

»Pomenesc cu profund respect de colaborarea plină de abnegațiune și credință a Majestății Sale Reginei în toate operele de creștinească iubire de aproapele său. Precum Majestatea Voastră ca poetă, de Dumnezeu înzestrată, a proovăduit întregii lumi entuziasm pentru tot ce e frumos și bun și a găsit un vesel răsnet în milioane de inimi, tot așa Majestatea Voastră nu s'a oboșit nici odată de a alina nevoile, de a usca lacrimile, de a vindeca rănile și a împrăștia sentimente nobile în poporul român, care vor produce roade nenumărate.

»Rugăm pe Atot-puternicul să reverse asupra Majestății Voastre și în viitor darurile Sale, așa că mulți ani încă Majestatea Sa Regele să lucescă asupra României, iar M. Sa Regina să o ocrotească ca un înger binefăcător.

»Cu aceste urări călduroase ridicăm paharele noastre și rugăm pe Majestatea Voastră să ne de voe de a bea în sănătatea și pentru fericirea Majestății Voastre, Majestății Sale Reginei și a întregii familii Regale.

»Ura!

După această cuvântare muzica a intonat imnul regal.

După masă, Majestățile Lor și Altețele Lor Regale au ținut cerc, binevoind a convorbi cu cea mai mare afabilitate cu persoanele prezente până la oarele 10, când s'au retras în apartamentele Lor.

PARTEA LITERARĂ.

Din călătoria mea la București și la Constantinople.

De Teodor Filipescu.

Partea a II-a.

VIII.

Turcii ridicaseră în urmă la sf. Sofia minarete. Tablourile de mozaic dinlăuntrul bisericii le vâpsiseră și în parte le-au stricat. Totuși se vede în multe locuri și acum crucea, sf. Constantin și Helena și Teodosius.

Moscheea Aia Sofia e de o formă patrunghiulară, lungă de 75 metri și 70 metri lată. Cinci porți conduc înlăuntrul moscheei, *mihrabul* (firida, nișa) pentru rugăciunea ulemei (șeful bisericii turcești) e așezat către Meka; lângă *mihrab* e *mimber* (amvonul), iar vis-à-vis e loja sultanului. Pe părți sunt inscripțiuni cu numele lui Alah, Mohamed și a califilor mari, apoi versuri din Moham. Peste o sută de coloane de marmoră împodobesc interiorul Aei Sofia; în părțile laterale sunt co-

loane scumpe de marmoră. Cupola din mijloc arată o arhitectură măiastră.

În moschee se mai vede peatra funerară peste mormântul lui Constatin și a dogelui venezian Enrico Dandolo. Intrarea și eșirea dela Aia Sofia e pe partea nordică.

La sud-est de Aia Sofia e parcul public și târgul *Atmeidan* sau *Hipodromul* vechilor Bizantini. Partea dela Hipodrom către mare, era vechiul Bizanț, abia în secolul XII s'au mutat împărății romani de ost din palatul vechiu Magnaura, care era lângă sf. Sofia, pe partea nord-vestică, lângă Cornul de Aur, în palatul *Blachernilor*. Hipodromul a servit pentru alegeri; aici s'au măcelărit partidele: »Albastric« cu »Verzic« și a avut loc revoluția Nika an. 532. Din frumusețile de odinioară acestui târg, se află puține lucruri. *Fântâna* împăratului german Wilhelm II, e nouă, o amintire pentru primirea grandioasă de către sultanul Abdul Hamid în anul 1898. *Obeliscul* lui Teodosius II cel Mare, care a fost ridicat în anul 1600 în. de Cristos în Egipt la Heliopolis, a fost adus aici de acest împărat bizantin în amintirea unei victorii. Obeliscul e de granit roza, 30 m. înalt și 2 m. lat cu inscripțiuni latine și grecești. Lângă acest obelisc e *Coloana Serpilor*, aproape 5 metri înaltă, compusă din trei șerpi a căror capete sunt rupte și să păstrează acuma în Muzeul Național. Această coloană era mai nainte în templul Delphi ca amintire a învingerei dela Plataea. Ceva mai departe e *Obeliscul de petri* a lui Constatin Porphyrogenet, înălțimea lui e 25 metri. Acest obelisc a fost devastat de cruciați. Cătră sud-est e Moscheea *Ahmedie* cu 6 minarete clădită de Sultan Ahmed în an. 1609. Dela această moschee pleacă turcii în a treia zi de Bairam la Meca, sf. loc al Turcilor.

La sud de Piața Hipodrom e clădirea »Ministerul domeniilor« cu *Muzeul Ienicerilor*. Intrarea în acest muzeu e 80 parale (2 piaștri) de persoană. Cu ajutorul unui catalog ce costă 1 piaster, și care se capătă și în limba germană, va vedea vizitatorul o colecțiune etnografică foarte interesantă. Păpușe în portul de pe timpul glorios al Osmanilor ne arată pe Viziri, admirali, infandanții haremului, șefii ienicerilor, medici, bucătari, învățați, creștini, hamali, călăi, enuchi etc. etc. în portul lor de pe acel timp.

Vizitând acest muzeu etnografic, ne-am dat de seamă, că la expoziția română din București s'ar fi putut aranja 6 secție, în care ni s'ar fi arătat în acest mod, starea palatului domnitorilor români în sec. XV—XIX.

La Muzeul ienicerilor am luat o birjă și am plecat la cartierul *Galata* la prânz (restaurant *Ainali* în *Holvajisocac* Nr. 7). Pentru trăsura am plătit 8 piaștri 1 fl și 68 bani până la *schela Serkedji* lângă *Podul Nou*. D'acoi am trecut cu barca la *Galata* (10 bani de persoană) și am plecat pe jos la restaurant.

Între mâncările naționale turcești joacă prima rolă: Carnea de berbec, peștele, pătlăgele vânete și baurie.

Pești cei mai buni sunt Barbunii, căci aceștia întrec toate speciile de pești.

La *Buluk Pazar* (târgul peștilor) lângă *Podul Nou* am tocmit după prânz o barcă, să ne ducă prin *Cornul de Aur* până *Cheat la Hane* și să ne aducă iar la Galata. Am tocmit barca cu 2 franci și jumătate (12 piaștri). *Cheat Hane* se numește valea *Apelor dulci din Europa*, și se ajunge cu barca în o oară și jumătate. O escurziune mai frumoasă nici nu se pote închipui. Barca trece între multe vase, apoi sub *Podul Vechiu*. Cătră *Pera* vedem vapoarele de război noi turcești, construite în Germania: trei cuirasate, două torpiloare și două încrucișetoare. Lângă aceste vapoare să văd și trei vase negre de sistem vechiu, și care după tradițiune ar fi servit la cucerirea Constantinopolului. Pe coasta portului e *Divan-hane* (Palatul admiralității sau ministerul marinei). Mai departe Arsenalul din *Terșane*, mahalana *Piri Paşa* cu depozitul artileriei *Kalidji Oglu*, și mai departe e *Sidlice* cu depozitul arti-

Se prescrie zilnic de număroși medici și profesori la morburî de plumăni, cataruri, tusă convulsivă, scrofulosă, influență.

Oferindu-se pnblicului imitații fără preț, să se ceară totdeauna: *Impachetarea originală „Roche“.*

F. Hoffmann-La Roche & Co, Basel (Eletia).

Sirolin

Promovează apetitul și greutatea corpului, delatură tusa, flegma, asudarea noaptea.

„Roche“

Se capotă prescriindu-se de medic la farmaciilă 4 cor. sticla.

leriei. În aceste părți locuiesc greci, armeni și ovari în case destul de sărace.

Vis-à-vis de *Divan Hane* în Stambul e fabrica de tutun, iar vis-à-vis de arsenalul marinei e *Fanarul* cu reședința sf. patriarh Ioachim. O clădire de cărămidă aparentă (roșie) ne arată școala greacă. Lângă școala greacă spre sud-est e biserica bulgară, construită de fier și transportabilă. Această biserică s'a clădit în 24 ore, de frică, că nu cumva pr'a cinstitul patriarh grecesc să facă prin intrigi, ca să se retragă iradeaua Sultanului cu care s'a permis clădirea bisericii bulgare. Materialul acestei biserici e adus din Anglia. Biserica bulgărească se află vis-à-vis de vapoarele de război sus amintite.

Lângă școala greacă e *Moschea Kabrie*, mai nainte fostă biserică creștină. Ceva mai departe se văd castele cu începutul zidurilor vechi bizantine, cari se întind în prejurul Stambulului până la *Serai Burnn* (cap). Așadară trei pătrimi a Stambulului sunt înconjurate cu ziduri. Între Cornul de Aur adică »Poarta Egni« până la »Poarta Adrianopolei« era cartierul vechi al *Blachernilor* sau a *Vlahilor*. Lângă »Poarta Adrianopolei« de acuma a fost »Forum Amastrionom« cu monumentul »Manoman« unde se tăiau tâlharilor și altor indivizi osândiți la moarte, mâini, picioarele și la urmă capul. Această barbarie a rămas în firea grecilor, căci ei execută acuma asfel pe frații noștri din Turcia, cari nu vreau să fie »greci«.

În cartea turcească (Fethi-Djelii Constantinie (Cucerirea Constantinopolei) de Ahmed Muhtar Pașa, Constantinopole 1906) stă la p. 48: »În partea nordică dela »Poarta Egri« a mai fost o poartă, care acuma e zidită, dar pe care Hammer o numește »Poarta Girolina« iar dr. Mortman zice, că această poartă s'a numit în timpul vechii *Poarta Blachernarum*. În aceste ziduri există și acuma două cule, cari sunt renumite în istoria Bizanțului sub nume de »*Turris Isaac Angeli* și »*Turris Amemae*«. Dr. Mortmann zice că, lângă aceste cule la sud de moschea Aivar Efendi de acuma, a fost un palat mare imperial, care s'a numit *Palatium Blachernarum* și că a fost împresurat cu ziduri mari«.

Se poate susține, că palatul *Blacherna* a fost în mahalaua unde au locuit numai *Vlahi* — *Cușovlahii*, sau să zicem *români* de acuma și că dela ei a primit acest nume«.

Despre *Zidul valoh* (Murs des Blazuernes), *Palatium Blachernarum* și *Poarta Blachernarum* vezi mai departe în opul: T. Filipescu, *Coloniile române din Bosnia*, București 1906 p. 205—297. Lângă Cornul de Aur e poarta *Aivan Serai*, mai departe *Cula lui Isac Angelos*, ceva mai departe e *Tekfur-Sarai* s'au *Palatul veziru Hebdoman* unde se află spărtura zidului, pe unde au intrat Turci în oraș. După versiunea grecească au intrat Turci prin tradare, după ce s'a retras Genovezul Iustinian care a fost ușor rănit, dar care după istoria Turcilor ar fi fost omorât. D'aci mai departe spre vest e »*Poarta Adrianopolei*«, iar jumătate mai departe *Top-Kopu* (Poarta tunului), înaintea cărui a fost tunul mare a lui Mehmed II., Afară de *Cartierul Blacheunilor* eșind din Stambul lângă Cornul de Aur e mahalaua *Eiub* care aparține mai nainte cartierul *Vlahilor*. Aceasta mahalauă e un sfânt loc pentru *Mohamedani* aici a căzut stegarul *Abu Eiub*. În amintirea lui a ridicat cuceritorul *Mohmed II.* *Moschea Eiub* din marmură. În această moschee nu poate intra nici un necredincios: aici încinge sultanul armele la suirea pe tron, (o analogie cu încoronarea domnitorilor creștini).

Vis-à-vis de *Moschea Eiub* pe partea nord-estică la Pera sunt docurile în care se repară oasele mici de războiu, și depoul marinei cu mai multe vase de războiu, între cari era și un vas submarin. (Va urma).

O lămurire

în cauza „**Cantorului bisericesc**“.

Mulți dintre cetitorii apelului lansat de mine, pentru publicarea »Cantorului Bisericesc« sunt de credința că opul acesta e o compoziție pe note; ca bunăoară: »Colecțiunea de Cântări« a colegului meu A. Lipovan. Această mare greșală am observat-o la mulți dintre abonații făcând întrebări în scris în cauză.

»Cantorul Bisericesc« e o colecțiune de stihiri

și posne ce sunt aranjate conform tipicului bisericesc oriental — pentru toate Duminecele și sărbătorile anului liturgic. E o carte ce are în sine: mineul, triodul, penticostarul, molitvelnicul și cavașierul. Cuprinsul lui e următorul: Vecernia, Utrenia, Liturghia pe 8 glasuri (la utrenie se află pripelele sărbătorilor cu psalmii cei aleși; iar la liturgie: cântarea III și VI din canonul sântilor cari psalmii să cântă în toate Duminecele la ferici, dela: Fericiți veți fi când vă vor bațocori. Afară de aceste sunt cuprinse în el, rânduielile serviciilor, dela: vecerni, utrenie și liturgie a următoarelor sărbătoriri: Nașterea Născătoarei de D-zeu, Înălțarea sfintei cruci; sft. Paraschevă; sft. Dimitrie; sfinții Archangeli; Intrarea în biserică; sft. Nicolae; Nașterea Dlui nostru Iisus Christos; 26 Decembrie; sft. archidiacon Ștefan; Dumineca tuturor sfinților; Tăierea împrejur a Dlui și sft. Vasile; Botezul Dlui; sft. Ion Botezătorul; Trei ierarchi; Intimpinarea Dlui; Buna Vestire; sft. m. George; Împărații Constantin și Elena; Nașterea lui Ioan Botezătorul; sft. ap. Petru și Pavel; prof. Ilie; Schimbarea la față; Adormirea Născătoarei de D-zeu; Tăierea capului sfântului Ioan Botezătorul; Dumineca Florilor; Joia, Vinerea și Sâmbăta patimelor; Dumineca Invierii Dlui; Dumineca Tomii; Înălțarea Dlui; Dumineca Rusalilor cu chemarea Duhului sfânt; Dumineca tuturor sfinților. Podobiile glasurilor; Troparele și Condacele mineului; Troparele și Condacele triodului și Penticostarului; Rânduiala chemării Duhului sfânt; Tedeum; Inmormântarea mirenilor și a copiilor; Inmormântarea în săptămâna luminată; Cununia; etc. Tipicul bisericeii pentru toate cazurile obveinende în biserică răsăriteană. Adaus.

În adaus se cuprind notițele explicative ale cultului divin.

»Cantorul Bisericesc« se va estinde pe aproape 1000 pagini octav mare tipărit în 2 coloane cu roșu-negru și mai multe caractere de litere.

Prețul relativ e foarte mic așa zicând bagatel, când cugetăm că pentru optzeci coroane avem în biserică o carte universală care suplinește: mineul, triodul, penticostarul, molitvelnicul, cavașierul, și octoicul.

Prețul unui exemplar broșat pentru aboneții al căror conspect se va tipări la finea anului, este opt coroane, legat în pânză ori jumătate pe 10 coroane, legat în pele luxos frumos aurit 14 cor. Pentru cei ne abonați cu 2 coroane mai scump.

Opul tocmai acuma e sub tipar și îndată ce va fi tipărit se va espeda tuturor abonenților, conform comandei făcute.

Ce privește hârtia și executarea tehnică sunt demne pentru bogata carte bisericească încredințată tipografiei »Tribunei« spre tipărire.

Sperând că marele public român carele e adăpat de credința noastră străbună al cărei stâlp e biserică, va sprijini un op, pe care forurile bisericești l-a aprobat; recunoscând astfel necesitatea tipăririi.

Poftind tuturor abonenților sărbători ferice, semnez

Deliblat (Temes m.) în ajunul Crăciunului 1906.

Cu deosebită stimă:

George Bujigan,
învățător.

NOUTĂȚI.

ARAD, 10 Ianuarie 1907.

— **Sărbătoarea Nașterii Domnului, ca în toți anii, așa și de astădată a fost pentru credincioșii români din Arad un fericit prilej de manifestare pentru sfânta lege. De astădată bucuria a fost cu atât mai mare, cu cât slujba dumnezeiască s'a putut ține în catedrala renovată. Sărbării Crăciunului i-a și premers, Duminecă, sfântirea bisericii catedrale, act săvârșit de P. S. Sa episcopul Ioan I. Pap, azistat de archimandritul Aug. Hamsea, protosincelul R. R. Ciorogariu, referentul G. Popovici, protopopul V. Beles, preoții G. Bodea și Tr. Vășan, protodiaconul dr. I. Suciu și diaconul Cornel Lazar. În predica ce a ținut, protosincelul R. R. Ciorogariu a arătat numele celor cari au dăruit pentru renovarea catedralei.**

In ziua întâi a Crăciunului a pontificat P. S. Sa episcopul, azistat de aceiași membri ai clerului. S'a citit și pastorală, despre care am scris deja.

Popor a fost foarte mult la biserică.

— **Conferința partidului naționalităților.** Eri Miercuri în 9 Ian. după prânz la orele 5 deputații naționaliști au ținut o consfătuire.

— **Noul ziar românesc,** organ al clubului parlamentar român, a apărut de sărbătorile Crăciunului, sub numele »*Lupta*«, în Budapesta, în formatul cum e »*Poporul Român*«. Șef redactor e dl Augustin Paul, fost redactor la »*Gazeta Transilvaniei*«, iar redactor responsabil e dl Vasilie Macrea. Era să apară sub numirea »*Românul*«, dar oamenii guvernului au recurs la o apucătură meschină: au anunțat ceva mai nainte o revistă literară sub numele acesta și astfel autoritățile n'au vrut să ia la cunoștință și o a doua publicație sub acest titlu. Așa s'a dat apoi numirea nouă, iar nu cea anunțată.

Noul confrate vine în numele frăției, al păcii și a *luptei solidare între toți Românii de bine*. Il întimpinăm cu aceeași frăție, dorindu-i succes în lupta ce-și propune să poarte pentru binele poporului românesc.

— **De bun augur** este, fără îndoială, faptul, că noul confrate din Budapesta a solicitat un articol pentru întâiul său număr și dela dl Ioan Slavici amicul și colaboratorul nostru regulat, care după cum ne anunță, deși scrisese acel articol pentru noi, s'a grăbit să-l trimită confrăților din Budapesta, ca un semn al solitudinii ce are pentru luptătorii naționali.

E un semn acesta, că a dispărut dintre noi spiritul îngust care în trecut ne făcuse atâta rău, grupându-ne la diferite biserice, pe când adevărul este, că ori câte altare, la toate se slugește pentru aceeași cauză mare a neamului românesc!

— **Hodza și Moravii.** Nu de mult deputații dietei provinciale din Brün au asigurat pe deputații slovaci din dieta ungară despre spriginul lor. Hodza Milan, simpaticul deputat slovac le-a mulțumit călduros, — ceea-ce a îndemnat acum pe cei din presa ungară să se năpustească asupra lui Hodza, zicând că »nici slovacii nu-s mai buni decât memorandiștii români ori sârbii cari fac politica lui Milețici Svetozar! Și ei pactează cu străinătatea, cu slavii din Austria și cu Vlahii din România, dar de-aceea acasă fac pe grozavii și grozav se revoltă dacă cineva îi numește trădători de patrie«...

Înțelegem ca ungarilor să nu le placă înfrățirea naționalităților cu frații lor de peste hotare. Nu înțelegem însă zăpăceala presei lor: în aceeași zi când laudă că un sârb radical (Musitzky la Carlovitz) apără guvernul maghiar, să apostrofaze grav pe sârbii cari fac politica lui Milețici!

— **Sfaturi bine-voitoare Austro-Ungariei.** D. N. Xenopol, vorbind în »*Mouvement économique*« despre relațiile economice între România și Austro-Ungaria, zice că: »monarhia vecină ar face greșală neînțelegându-se acum cu noi. Dacă ne-ar deschide granițele pentru vite, n'ar avea a se teme agrarii de concurența noastră până în cinci—șase ani, dar industriile Austro-Ungariei ar căpăta ușurări vamale simțitoare«. Mai spune ca să-și ia seamă, căci de nu se vor înțelege cu România, încurând industria românească va ajunge o concurență primejdioasă.

— **Un muzeu militar.** Dl Dr. Istrate fostul comisar general al Expoziției României, voește a înființa în palatul artelor un muzeu al trecutului nostru, care să cuprindă vre-o 15 secțiuni.

O secțiune căreia d-sa voește a-i da o mai mare importanță este secțiunea militară, în care scop a cerut ministerului de războiu să-i pună la dispoziție obiecte din cele ce se găsesc în muzeele dela arsenal, pirotehnie și alte așezăminte militare.

Dl General Manu, ministru de războiu, nu s'a pronunțat încă asupra cererii dlui Dr. Istrate, mai ales pentru că d-sa are de gând să înființeze în Capitală un muzeu militar pur, în felul muzeelor militare din Budapesta, Berlin și muzeul de lângă palatul invalizilor din Paris.

— **Fără comentariu**, căci vorbesc faptele, publicăm rândurile de mai la vale:

In seminarul teologic romano-catolic din Sătmăre sunt 6 teologi români. Acum a decurs examenul semestral.

Examenul I a celor de pe cursul III e în ziua primă a Crăciunului (din dreptul bisericesc) iar celor de pe cursul I în ziua a 2-a (din dogmatică). Nu e destul că li s'a stricat cele mai mărețe serbători, ci li s'a interzis să cerceteze biserica atât înainte cât și după amiază în ziua I și II a Crăciunului. Argumentele: »nu putem sărbători de 2 ori« (o sărbătorire la Crăciunul romano-catolic), »este examen, așa dar nu puteți merge în biserică«. După amiază (pe vecernie) în ziua primă pentru aceea nu pot merge, fiindcă este o înmormântare latină, și ca să capete cu 12 cor mai mult, e lipsă de români, din asta cauză li s'a interzis cercetarea bisericești.

Au cerut, că barem să fie examinați mai de grabă și să poată merge, și nu li s'a conces.

Nu e destul, că Dumineca nici odată nu pot merge la biserică, ci numai în sărbători; nu e destul, că nici o literă din ritul grec nu învață, ci din contră toate cele și cântările ritului latin sub pedeapsa eliminării sunt silți să o învețe. Acum cele mai mărețe sărbători, nașterea apostolului dreptății și a păcii, nu o pot sărbători nici prin aceea, ca să-l laude în limba strămoșilor lor.

Aceasta este călcarea directă a legii, a simțului creștinesc și omenesc, și nici decum nu am așteptat-o dela preoții romano-catolici, cari stau în fruntea institutului susnumit.

După cum sunt informat, teologii români au recurs mai înainte la Prea veneratul ordinariat orădan pentru schimbarea cât de mică a stărei lor apăsate, dar li s'a răspuns: »Status quo ante« »Ca mai înainte«. — *Sătmăreanu.*

— **Ceartă la congresul sârbesc.** În ședința din ajunul Crăciunului în congresul bisericesc dela Carlovitz a izbucnit o ceartă cumplită între Sârbi independenti și cei radicali din cauză că aceștia din urmă au acuzat cu grave abateri dela lege și chiar cu hoții pe patriarhul Brancovici. Dr. Polyt a condamnat această purtare și a zis că e rușine să tot acuze și să nu dovedească nimic. I-a mai certat pentru că prin continuele discuțiuni înverșunate ce provoacă, radicalii zădărnicesc ori ce lucrare în sânul congresului, ceea ce mai ales guvernului maghiar le vine la socoteală.

Presa maghiară constată cu bucurie că radicalul Musitzky Mita a apărut guvernul de învinuirile lui Polyt.

Cât privește pe Brancovici, el a declarat că a făcut administrație cinstită, a cerut însăși să se cerceteze actele și dacă nu se vor găsi toate socotelile în regulă, este într'ânsul atâta cinste și bărbăție să știe a-și trage consecuențele.

După serbători se va urmări cu ședințele și între altele se vor cerceta toate actele administrației financiare ale patriarhiei și se va vedea apoi întru cât sunt adevărate acuzele ce i-s'au adus de atâția ani de zile.

— **»Luceafărul«,** nrul de Crăciun, a apărut având un bogat cuprins și frumoase ilustrațiuni. În frunte publică poezia »Grăul pâinii« de Oct. Goga, urmează o nuvelă de I. Agârbiceanu, remarcăm apoi o poezie, »Două inimi« de Maria Cunțan, »Poetul soarelui« (scrisoare din București) de G. Bogdan Duică, »Iedera«, poezie de G. Coșbuc și alte articole interesante.

Sunt un adevărat cadou de sărbătoare ilustrațiunile dela expoziția de copii din Apold. Așa figuri admirabile de copii țărani numai în mijlocul Ardealului se află!

— **O pianistă română.** Domnișoara Valeria Ștefanica, fiica domnului Vasile Ștefanica, profesor gimnazial și dir. școlii civ. de fete din Beiuș, terminând cursul școlar superior în *Mindelheim* (Bavaria), a dat la *Academia de muzică din Augsburg examen din pian cu distincție.* Acest examen precelent, cu mare laudă se află remarcat și în ziarul *Neue Augsburger Zeitung*

nr. 236 an. 1906. Domnișoara Ștefanica de prezent urmează studiile în Londra.

— **Incompatibilitate.** Ministrul de honvezi, general în activitate, care nu era înscris nici într'o listă de alegători, a fost ales și este și azi deputat în Zolyom. Aceasta este contrar legii. Deputații noștri să pună chestia în discuția dietei, mai ales că și Curia așa s'a rostit: un general în activitate nu poate fi luat în lista electorală, deci nu poate fi nici deputat.

— **Meseriașii români din loc aranjază în sara de Sânvasii la »Casa Națională« convenire socială împreună cu joc.** Pe aceasta cale sunt invitați toți binevoitorii meseriașilor. Invitări speciale nu se fac.

Începutul la 8 ore seara.

— **Țarul contra liberalilor.** Împăratul a șters din listele curții pe principele Paul Dolgorogof, fratele vice-președintelui Dumei împărăției și unul din partizanii libertăților (cadet). Ștergerea a cerut-o Stolipin. Dolgorocovii se coboară tocmai din Ruric. El și frate-sau a convocat congresul zemstvourilor la Moscva și Petersburg, cari au fost înainte mergătoarele Dumei. Au iscălit protestul dela Niborg; au fost dați în judecată și șterși din lista nobilimei din Kurk.

— **Școala confesională din Jebel.** Ziarele maghiare sunt informate, că la propunerea preotului Romul Iorgovici, școala gr. or. română s'a închis pentru totdeauna. Motivul ce l-a îndemnat pe sus numitul preot să facă aceasta propunere e, că școala n'a primit nici un ajutor dela stat. Românii își vor trimite de acum copii în școala de stat.

Nu ne vine a crede, ca românii din Jebel să fie atât de slabi.

— **Dare de seamă și mulțămire publică.** Sinodul și comitetul parohial român gr. or. din orașul Bistrița — și până la generala dare de seamă ce are se urmeze ceva mai târziu, își exprimă viile sale mulțămiri dlui paroh Nicolae Căpșan, harnicului curator al dsale Ioachim Lungu și întreg poporului din Răhău, cari la colecte emise în favorul edificării unei biserici române gr. or. din acest oraș, ne-au răspuns cu suma de 28 cor. 10 fil.

Dee Dumnezeu ca acești oameni harnici și creștini buni să fie însuți respășiți pentru jertfele lor, iar fapta lor nobilă să servească de exemplu demn de imitat tuturor acelor cari au inimă și credință creștinească.

Bistrița, la 3 Ianuarie st. n. 1907. — Pentru sinod și comitet: *Dr. Vasile Pahone*, adv. preș. com. par.

Poșta Administrației.

P. în Budapesta. Redactorii au fost duși din Arad în zilele de sărbători.

Nicolae Eftescu Bania. Epistoala a-ți adresat-o bine, deoarece »Valut-bank« e în Bpesta.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Cota oficială pe ziua de 10 Ianuarie

INCHEEREA la 12 ORE :

Grâu pe Aprilie 1907 (100—kg.)	7.46—7.47
Secară pe 1907	6.68—6.69
Orz pe 1907	7.47—7.48
Cucuruz pe 1907	5.13—5.14

INCHEEREA la 5 ORE :

Grâu pe Aprilie 1907	7.47—7.48
Secară pe Aprilie 1907	6.74—6.75
Orz pe 1907	7.74—7.75
Cucuruz pe 1907	5.15—5.16

Redactor responsabil Sever Bocu.

Editor-proprietar George Nichin.

Untura de pește

cea obicinuită are un gust și un miros atât de prost și e atât de grea de mistuit, încât adeseori nici nu poate fi gustată de copii și pacienți gingași. Puterea mare de tămăduire și de nutriție, pe care o posedă untura de pește o poate astăzi fie-cine gusta, căci preparată ca *Emulsiunea Scott* untura de pește nu mai are însușirile ei neplăcute. *Emulsiunea Scott* e gustoasă, ușor de mistuit și de trei ori mai cu efect, ca untura de pește obicinuită. *Emulsiunea* lui Scott nu pricinuește nici cele mai mici gfeutări și are totdeauna efectul dorit.

Semnul, că *Emulsiunea* lui Scott e veritabilă este breveta: »un om, care poartă în spate o știucă mare«.

Cu provocare la foaia aceasta și trimițându-se 75 fileri taxă de timbru trimite franco un model.

Dr. BUDAI EMIL, »Városi Gyógyszertár«
BUDAPEST, IV. Váci utca 34—50.

Prețul unui flacon original G. 2.50
Se află în fie-careapotecă.

A apărut și se află de vânzare la administrația »Tribunei«:

Chestiunea de naționalitate.

De Br. Eötvös József,

tradusă de Sever Bocu.

Prețul 2 coroane plus. 10 fileri porto.

A apărut și se află de vânzare la administrația »Tribunei«

Românii din Bosnia și Herțegovina în trecut și prezent.

Comunicări făcute »Academiei Române« în ședința din 19 Octombrie 1904. Adăugate și întregite de Isidor Ieșan.

Se poate căpăta cu prețul de 1 Cor. 50 fil.

Plus 10 fileri porto.

KUN JOZSEF,

giuvaergiu și orologier

ARAD, piața Andrássy nrul 17.

Atragem atențiunea publicului aradan și din provincie a cerceta

Păvălia mare de juvaiericale,

care pentru sezonul Crăciunului e asortată bogat cu articoli de briliant, diamant, de aur și argint.

Fortare de a cumpăra eschisă!

Prețuri fixe și moderate

Cerând încrederea și spriginul onor. public rămân cu stimă :

KUN JOZSEF,

Oroloage Precisions de buzunare.

Fluidul-Universal

Magazin principal: Farmacia lui Török József, Budapest, Király-utca 12 și Andrássy-ut 25 precum și în cele mai multe farmacii.

vîndecă podagra, reuma, catarul (troacna) și influenza, tot felul de dureri de mâni, picioare, spate și șele iscate din răceală, mîncărimea, durerea de măsele și cap. Recrează și întărește mușchii și nervii, ceea-ce documentează număratoarele epistole recunoscătoare sosite dela mediei și privați. O sticlă de un deți costă 150 fil., trei bucăți să trimit franco; 6 sticle mici de probă costă 3 coroane; 12 sticle franco 5 coroane. o o o o o o o o o o
Să trimit pe lângă ramburs poștal prin FARMACIA »Vörös kereszt« (crucea roșie) Temesvár.

PREMIATĂ CU PRIMUL PREMIU LA EXPOZIȚIA MILENARĂ DIN BUDAPESTA IN 1896.

Fabrică de ceasuri de turn și turnătorie de clopote
G. P. PANTELICÓ in **SEMLIN**
 (ZIMONY)

FIRMA FONDATA IN 1854.

FIRMA FONDATA IN 1854

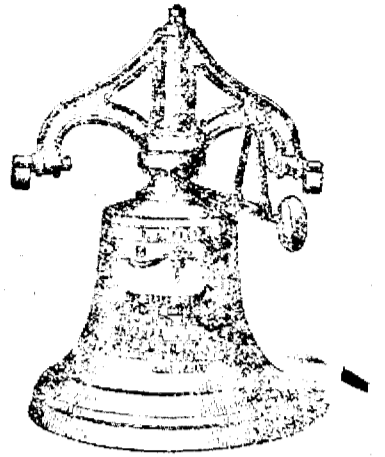
Face ceasuri de turn după felul cel mai nou, propriu de construcție, cu pendula liberă, cu sirmă.

Toarnă clopote noi, face smalturi și șicătoare de fier, la clopote vechi pentru ale acorda armonie, face adnece de clopot de fier.

Garantează execuție precisă.

Bisericeilor și comunelor sărace li să dă în rate de mai mulți ani.

Am cercat expoziția universală din Paris din 1900, cu scop de studiu.

Institut reglementar de pictură și artă industrială.

Depusă: BLASKOVITS. Intemeiată la 1857.

De mai multe ori premiat.

Bátori Blaskovits M.

PICTOR BISERICESC Szabadka. Erdő-sor 66.

Recomandat din partea Excel. Sal. primatului papal și a clerului înalt, din partea Magn. Sale. conțelului tural Festetics Tassilo, Pictorul eparchieilor săsești, recomandat din partea Excel. Sale. patriarh. C. Brancovic.

Pictură de biserică după stil, stucoc. Acționează fără șche. Văntura bis. color. ce nu se poate spăla de ploaia. Pictura iconostas-ilor în execuție artistică în mod xtravaganant de ieftin. Bi. colorilor mai scumpe. m. l. ftin cu 25%. Pictare academice.

♦♦♦ Vopsea pentru biserici și turnuri, ce rezistă contra viforului, ploaiei și focului. ♦♦♦ Rezistă schimbării vremii. Vopseaua s'ant. păreți umed. căci nu luptă decât evaporarea umezeții. E fără miros și ușor se svântă. Ecotr vita și la vopsirea pietrel. cărămizii, țelului cementului, lemanului, fierului, țelului hieilor, st. el. l. crecum și a de orașunilor se scenărie Res-tă fo ulul. — Am on care a adu e la cun. stința onor. pube și pr. st. pr. ot, ea. vopsea. a bisericeilor și a turnurilor până a um nu s'aga it vopsea. a, ce se po. te exista, și ce se poate se. a și se imbină cu părțile ca o vop. ală-f. esco. Se poate căpăta: elușiv numai la acest Institut. Picturi e facute cu area. tă vopsea. rezistă câte. 10. ani. Spe. ial-tate: schocul inventat de mine, ce se pe cele uzuate până acum, prin. ocaș ruit a. pr. etică gantou mult m. l. f. lositoare. Model. și lanuri la vorin. a se. armit. grati. C. Gneiz. et și ș. pto. ce a. vererintă, ce documentează su. se. sul mune. i me. e in tot atătea bisericeil.

Cuie frig

se încălzească cu

cărbune de cărămidă prusacă

care se capătă numai în ferăria

BERTA TESTVÉREK

ARAD

Piața Andrássy nr. 3.

— Telefon 886. —

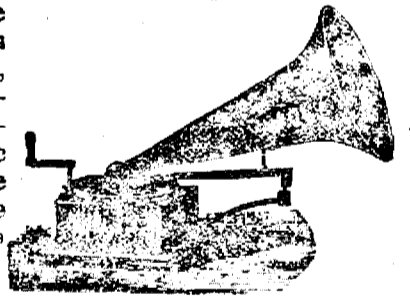
Tot acolo unicul magazin de grav argin-tin „VENUS“ pentru lustruirea sobelor.

— Mare magazin de patel. —

Nici la o familie nu-i iertat

să lipsească gramofonul!

Prețuri foarte ieftine! Phonograful lui Edison dela 5 fl. în sus. Gramophon cu plăci dela 9 fl. în sus. Automate pentru ospătari dela 35 fl. în sus. Suliuri plăci duple mare asortiment. Noutăți Gramophon suruitor! Ilustrate cu cântece și note, bucata 20 cr. Catalog ilustrat despre Phonograph, Gramophon și Automate se trimite gratuit și scutită de timbru. Primesc tot felul de plăci întrebuițate sau le schimb după plac. Cel mai ieftin isvor de ajustare pe acest teren în întreaga Ungaria.

Tóth József, comerciant de gramophone Szeged, str. Könyök nr. 3.

Correspondență în orice limbă! Nouti plăci românești!

Puțin venit, mare circulație!

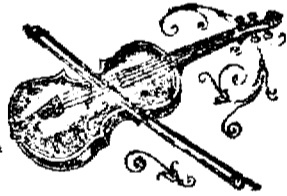
Nu este un cadou mai frumos decât un gramophon.

Cel mai bogat magazin pe câmpie pentru instrumente muzicale e a lui

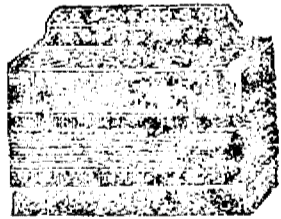
BRAUN JÁNOS

pregătitor de instrumente muzicale

SZEGED, Strada Kárász nr. 7.

Unde se pot căpăta pe lângă prețurile cele mai moderate cele mai bune **violine, celo, gurdune, braci** (violina second) și **strune** și mai departe **clarinete, harmo-nice.**

Reparări se efectuează artistic și în modul cel mai grabnic posibil.

Trimitem gratuit cataloage ilustrate în limba maghiară și germană.

TELEFON 238.

TELEFON 238.

Paltoane pentru dame după moda cea mai nouă.

Cojoace pentru femei

Paltoane pentru fete

în prețuri foarte scăzute.

Radó Gyula,

MAGAZIN de HAINE pentru FEMEI.

vis-à-vis cu biserica Minorităților.